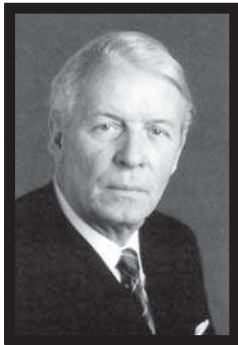

ОЛЕКСА ВАСИЛЬОВИЧ МИШАНИЧ

Олекса Васильович Мишанич пішов від нас 1 січня 2004 року – в дні, коли весь християнський світ славить народжене у Вифлеємі Дитя, Сина Божого. Дивовижним збігом обставин у цей же день народилась онучка Олекси Васильовича. Коли підросте, то дізнається, якого вона роду.

О.В.Мишанич помер на 71-му році життя. 1 квітня ми вітали його із 70-річчям. Ювілей висвітлив увесь 40-літній науковий шлях ученого, унаочнив огром здійсненого, засвідчив авторитет і шану до цього подвижника і трудівника “на чорному дворі науки”. Йому не треба було брати підвищених зобов’язань, бо наднавантаження стали його еством, щоденною потребою. Ось через що бібліографічний покажчик праць О.В.Мишанича включає в себе близько 400 назв, і понад 60 із них – це книжки: монографії, збірники, впорядковані й прокоментовані одно-, дво-, тритомники класиків української літератури, томи 50-томного Зібрання творів І.Я.Франка. Він став лауреатом Державної премії ім. Т.Г.Шевченка та премії ім. О.І.Білецького, мав звання “Заслужений діяч науки і техніки”, нагороджений медаллю “За заслуги” III ступеня. О.В.Мишанича аж ніяк не можна назвати кабінетним ученим, бо він сумлінно виконував обов’язки і вченого секретаря Інституту літератури, і заступника Голови ВАК України, і заступника академіка-секретаря Відділення літератури, мови та мистецтвознавства НАН України, і голови спецради Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України і завідувача відділу української давньої та класичної літератури.

О.В.Мишанич постійно дбав про престиж українського літературознавства, про його міжнародний резонанс. Цілком закономірно, що він був і серед ініціаторів створення Міжнародної асоціації українців, і серед ініціаторів Сковородинських читань, брав участь у роботі багатьох міжнародних наукових конгресів, конференцій, симпозіумів, де лунало його виважене й аргументоване слово чи то про творчість Г.С.Сковороди, чи то про О.Духновича, чи то про політичне русинство.

О.В.Мишанич щедро ділився своїми знаннями, охоче погоджувався керувати дисертантами й докторантами, не відмовлявся бути опонентом на захистах. Під його керівництвом написано близько 20 кандидатських і докторських дисертацій. Його учні працюють у всіх куточках України, прищеплюючи любов до рідного слова, до рідної літератури. Усі вони схилили голови в жалобі над труною вчителя й наставника. Сумують колеги, друзі, сумують ті, що знали й шанували покійного, вірили кожному написаному ним слову. Як говориться в одному з давніх ляментів,

Плачте! И землю землѣ жалосне отдайте,
Его науку в своѣй памяти тримайте!
Отдайте землю землѣ, и горко слезѣте,
Бога, творца всѣх, з сердца упрѣйме молѣте!
Абы вас в опатрности своѣй бозкой ховал,
Тому подобных завше пастырей даровал.

ІЗ ЖАЛОБНИХ ТЕЛЕГРАМ:

З глибоким сумом сприйняли звістку про передчасну смерть доктора Олекси Мишанича. В особі Покійного українська наука втратила сумлінного і поважного вченого й активного діяча наукового процесу в Україні.

Доктор Олекса Мишанич одним із перших у часи перебудови відвідав США і, зокрема, Українську Вільну Академію Наук в Нью-Йорку.

Його спілкування з членами УВАН, українською громадою лишили незабутнє враження.

Відійшов назавжди визначний вчений і дослідник давньоукраїнської літератури, та його життєва позиція і науковий доробок слугуватимуть наступним поколінням взірцем відданості українській науці як в Україні, так і в діаспорі. Глибоке співчуття родині і друзям.

Вічна Йому пам’ять!

*Олекса Біланюк, президент
Члени Управи УВАН у США*

Слово і Час. 2004. №2

З приводу смерті Олекси Мишанича, нашого вірного приятеля русинів-українців Сербії, прийміть наші якнайщиріші співчуття.

*Союз русинів-українців Сербії
голова, д-р Марія Сакач
секретар Сімеон Сакач*

*3 січня 2004 р. (н. ст.)
Директорові Інституту літератури
ім. Т.Г.Шевченка Національної Академії наук України
Академіку Миколі Жулинському*

Високоповажний Пане Директоре!

У ці важкі дні прощання з незабутнім Олексом Васильовичем Мишаничем разом з усіма колегами з Інституту літератури я переживаю біль від втрати талановитої, чесно й вищою мірою відповідальної людини, яка займала справді унікальне місце в українському науковому житті. Зараз, як ніколи, гостро усвідомлюється, що без організаційних здібностей і невтомної енергії Олекси Васильовича ми не мали б ані відділу давньої української літератури в його сучасному вигляді, ані більшої частини реалізованих за останні десятиріччя проектів з літературознавчої медієвістики. Чужий кон'юктурності й підлабузництву, спочилий назавжди запам'ятеється мені цілісною й здоровою особистістю — практикуючим християнином, свідомим українцем, ерудованим науковцем.

Молюся за упокоєння спочилого слуги Божого Олексія в оселях праведних і вірю, що милосердний Суддя прийме за покуту вільних і невільних провин, котрі мав, як земна людина, спочилий, його багаторічну подвижницьку працю для добра рідного народу, для відновлення оздоровчої присутності в сучасному житті нашої багатой християнської спадщини.

Вічна пам'ять спочилому!

Ігор, Архієпископ Харківський і Полтавський

Пішов із життя талановитий вчений, порядна і скромна людина, мудрий вчитель Олекса Васильович Мишанич. Вдячна і світла пам'ять про нього назавжди залишиться серед нас, його друзів, учнів, усіх, хто знав його. Наші співчуття рідним Олекси Васильовича.

*Кафедра історії української літератури
Тернопільського педуніверситету*

Глибоко засмучені кончиною Олекси Васильовича Мишанича, котрого знали і з його праці, і з численних зустрічей у Києві та на Буковині, яку покійний любив не менше від отчого Закарпаття. Світла пам'ять про самовідданого трудівника науки, видатного літературознавця, великого українського патріота, душевної людини з нами нині і повсякчас.

*Від філологів Чернівецького національного університету
Борис Бунчук, Богдан Мельничук, Володимир Антофійчук*

Колектив кафедри української літератури Миколаївського державного університету висловлює почуття скорботи з приводу втрати відомого літературознавця Мишанича Олекси Васильовича. Виражаємо співчуття рідним, близьким покійного.

Колектив Переяслав-Хмельницького ДПУ імені Григорія Сковороди глибоко сумує з приводу смерті відомого українського вченого, літературознавця, дослідника творчості Григорія Сковороди, громадського діяча Олекси Васильовича Мишанича. Життя Олекси Васильовича було яскравим зразком служіння науці, національній культурі, українській державі. Його світлий образ назавжди залишиться у наших серцях.

Ректорат, колектив філологічного факультету, кафедра української літератури Ужгородського національного університету глибоко сумують з приводу смерті О.В.Мишанича. Усвідомлюємо велику непоправиму втрату вітчизняного і слов'янського літературознавства, розділяємо горе родини, висловлюємо співчуття колегам. Нехай київська земля буде легкою великому закарпатцеві і українцеві, який невтомно до останку трудився на ниві науки добра. Пам'ять про великого вченого, світлу людину назавжди залишиться в серцях закарпатців.

*Ректор УжНУ Сливка В.
Декан філологічного факультету Барчан В.*

Разом з вами схиляю голову перед світлим образом Олекси Васильовича Мишанича, співчуваю родині, сумую і пам'ятаю.

м. Львів

Богдана Криса

Глибоко сумую з приводу важкої втрати — смерті Олекси Васильовича Мишанича. В його особі українська медієвістика втратила видатного вченого та прекрасного організатора науки, свого батька, з шинелі якого ми всі вийшли. Мені завжди не вистачатиме тої доброї енергії, що випромінював Олекса Васильович. Співчуваю колективу інституту, рідним та близьким покійного. З сумом...

м. Одеса

Александров

Глибоко вражений сумною звісткою про кончину видатного вченого, мудрого наставника, великого українця, прекрасної людини Олекси Васильовича Мишанича. Щиро співчуваю родині, колегам, усім хто знав і шанував покійного. Хай буде пухом йому рідна земля.

м. Черкаси

Володимир Поліщук

Сумуємо з приводу втрати батька і співробітника. Олекса Мишанич був і залишиться в нашій пам'яті проникливим вченим, видатним організатором, Людиною з великої букви. Хай спочиває з Богом.

м. Львів

Трофимуки

Глибоко сумуємо з приводу скорботної події. Завжди пам'ятатимемо нашого наставника, визнаного медієвіста Олексу Васильовича Мишанича.

м. Миколаїв

Інна Береза, Владлена Руссова

Неможливо збагнути те, що сталося, важко усвідомити гіркоту втрати цієї прекрасної людини, яка відійшла у вічність. Щирі співчуття родині, близьким, колегам. Сумую разом з вами.

м. Дрогобич

Леся Кравченко